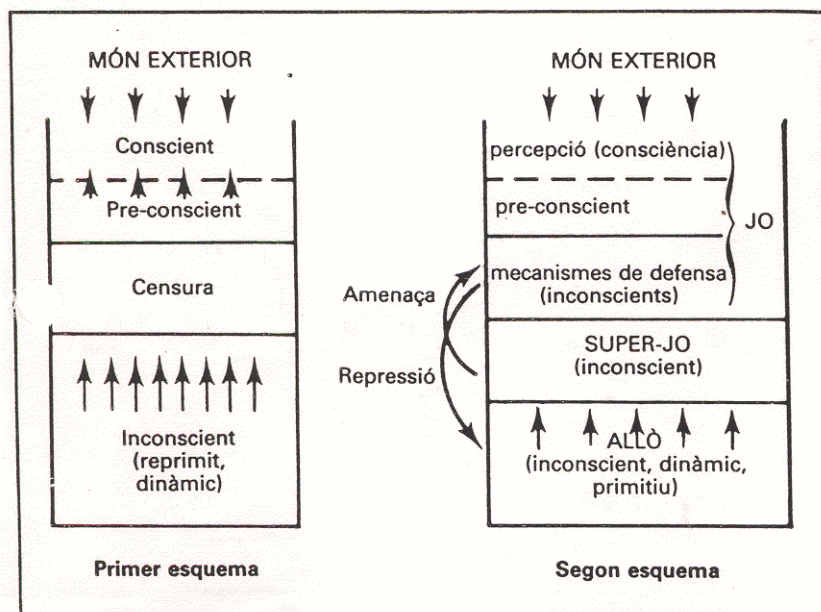
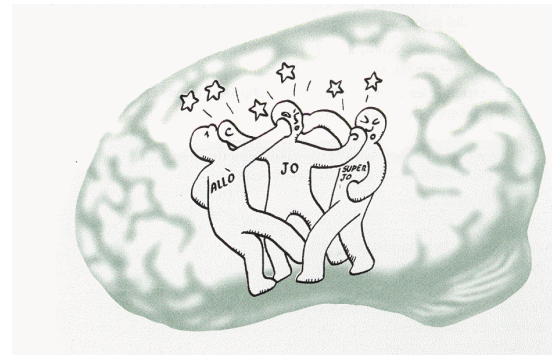
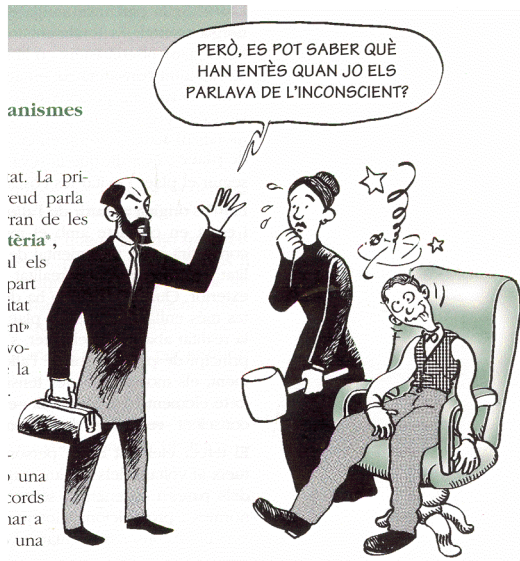

PSICOANÀLISI. Glossari

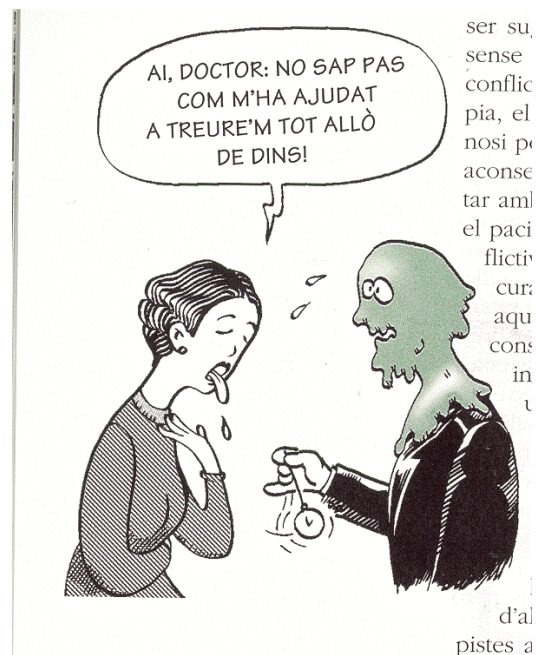

AL·LÒ	Conjunt de pulsions primàries dels instints. És l'energia que ens mou. Obeeix al principi de plaer. És inconscient
CENSURA	Control dels actes d'una persona. La consciència rebutja els desitjos, pensaments o actes que són perillosos o no estan d'acord amb actes que les normes socials. Aquests impulsos censurats queden reprimits, però són actius a l'inconscient.
COMPLEX D'ÈDIP	Etapa normal del creixement d'un nen o una nena que es caracteritza per una sèrie de sentiments de tipus eròtic envers el progenitor del sexe oposat. Es produeix al voltant dels 4-5 anys.
CONSCIENT	Coneixement que hom té d'ell mateix, d'allò que l'envolta i de la seva conducta. S'oposa a inconscient.
EROS	Nom que es dona a l'instint o principi de vida en la segona teoria dels instints que va elaborar Freud. És el contrari de l'instint de mort.
HIPNOSI	Estat de somni parcial provocat artificialment en el qual la persona pot obeir determinades suggestions que li fa l'hipnotitzador.
HISTÈRIA	És una neurosi que s'expressa físicament. Els símptomes de les crisis histèriques són paràlisis parcials, pèrdua de la visió o de la parla, etc.. No tenen una base física sinó psíquica. Són manifestacions de l'inconscient.
INCONSCIENT	Conjunt de processos que actuen sobre la conducta però que s'escapen de la consciència. A l'inconscient neixen els desitjos i les conductes humanes. Es manifesta a través dels lapsus, oblit, somnis i en els símptomes neuròtics.
INSTINT	Comportament innat, espontani, invariable i comú als individus de la mateixa espècie. La psicoanàlisi distingeix dos instints bàsics: l'instint d'autoconservació i l'instint sexual. L'any 1920, Freud revisa la teoria i parla de dos altres instints: l'instint de vida (eros) i l'instint de mort (tànatós)
JO	És el conjunt de motivacions i d'actes d'una persona que permeten l'adaptació a la realitat, satisfan les seves necessitats i resolen els conflictes fruit dels desitjos impossibles. Funciona a nivell conscient per mitjà del raonament i a nivell inconscient per mitjà dels mecanismes de defensa.
LÍBIDO	Nom donat a l'energia dels instints vitals. Aquesta energia es localitza en diverses zones erògenes que varien segons l'edat. És també un sinònim de l'energia o pulsio sexual.
MECANISMES DE DEFENSA	Mecanismes o recursos psicològics que serveixen per reduir les tensions que es creen quan el jo el superjo no poden satisfer les demandes de l'allò. Els mecanismes de defensa funcionen reprimint una activitat o un desig o bé transformant el desig en una activitat socialment ben considerada.
NEUROSIS	Trastorn mental que reflecteix un conflicte interior entre les forces de l'allò i les instàncies morals del superjo. La persona neuròtica té consciència del seu conflicte però se li n'escapen les causes.
PRECONSCIENT	Conjunt de processos psíquics latents però que es poden fer assequibles, és a dir, conscients.

PRINCIPI DE PLAER	Tendència de l'organisme a satisfer les seves necessitats quan es produeix un desequilibri o una excitació. És el principi pel qual es mou l'allò.
PRINCIPI DE REALITAT	És un principi de plaer adaptat a les exigències de la realitat i al món exterior. La persona aprèn a renunciar a un plaer immediat bé per evitar un sofriment bé per aconseguir una satisfacció més gran. El jo funciona d'acord amb el principi de realitat.
SOMNI	Les imatges i situacions dels somnis són manifestacions de l'inconscient i la realització de desitjos reprimits. Habitualment, els somnis estan disfressats i cal un treball d'interpretació per descobrir-ne el significat.
SUPERJO	Conjunt de normes morals inconscients que regulen la conducta. El superjò té una funció autoritària tant en relació a l'allò com al jo.
THANATOS	Nom donat al principi o instint de mort en la segona teoria dels instints de Freud. S'oposa a eros.

Explica a quina part de la teoria de la psicoanàlisi fan referència les vinyetes que hi ha al voltant:

Fases de desenvolupament segons Freud			
Edat	Fase	Font de plaer	Trets
1-18 mesos	Oral	Boca, llavis i llengua; mamar, mastegar, menjar, mossegar, vocalitzar	Optimisme-pessimisme. Impaciència. Enveja. Agressivitat
18 mesos – 3 anys i mig	Anal	Anus: retenció, expulsió, control, disciplina higiènica, netedat	Retentiu anal: avarícia, obstinació, ordre, compulsiu, meticulositat. Expulsiu anal: crueltat, destrucció, desordre
3-5 o 6 anys	Fàl·lica (Èdip)	Òrgans genitals: curiositat pel propi cos i el dels altres	Relació amb altres. Afirmació. Amor propi. Caràcter gregari. Castedat
6-12 anys	Latència	Sensitiu motor: les del coneixement, accions recíproques amb el grup d'amics de la mateixa edat	Diferenciació (elaboració de trets d'etapes anteriors). Aprenentatge social. Desenvolupament de la consciència.
Pubertat	Genital	Contactes heterosexuales. Productivitat	Mescla harmoniosa de trets d'etapa anterior. (Capacitat més plena per a amor i treball)
(Tret de N.S. Dicaprio. Teoría de la personalidad. México, Interamericana, 1976, p. 37)			

EL CAS DE ANNA O.

“La pacient tenia una paràlisi d'un braç, i l'estat hipnòtic revelà que tal fet tenia certa relació amb un record específic. La noia havia estat curant el seu pare, que estava greument malalt. Una nit, mentre seia al costat del seu llit esperant l'arribada d'un especialista d'una altra ciutat, s'endormiscà amb el braç damunt el respall de la cadira. En aquest estat inconscient la

noia tingué un somni o una visió d'una serp que sortia de la paret i es dirigia cap al seu pare; intentà d'agafar la serp, i aleshores li semblà que el seu braç era la serp. Quan es despertà del tot, es trobà amb el braç adormit. **Breuer** arribà a la conclusió que aquest era el record que més tard s'havia manifestat en forma de paràlisi del braç perquè, després d'haver-lo recordat, desaparegué la paràlisi. De primer **Breuer** cregué que aquesta experiència constituïa un record dolorós en un sentit general, tot subratllant la preocupació de la noia per la salut del pare. És evident que amb la visió més àmplia que tenim en l'actualitat hauríem de considerar la situació com a molt més complicada: no solament hi havia la preocupació referent al pare, sinó que també hi jugaven els aspectes negatius del seu sentiment envers ell. (De totes passades, tot i la forma rudimentària de comprensió dels anys 1880.) **Breuer**, a través de moltes observacions similars, arribà a la conclusió que els símptomes de la histèria eren produïts pels records dolorosos que havien fugit de l'esfera conscient” (C. THOMPSON, *L'evolució de la psicoanàlisi*. Barcelona. Edicions 62, 1966, p.80)

